

Uden dem kan vi ikke fuldkommengøres

David P. Homer, Schweiz

Områdehalvfjerdsr

I de sidste måneder af profeten Joseph Smiths liv reflekterede han ofte over vigtigheden af stedfortrædende ordinancer for de døde.¹ Faktisk betragtede han arbejdet for vores forfædre som så vigtigt, at han sagde: »Deres frelse er nødvendig og afgørende for vor frelse ... de ... kan [ikke] blive gjort fuldkomne uden os – ej heller kan vi blive gjort fuldkomne uden vore døde.«² Det er let at se, hvordan stedfortrædende arbejde for vores forfædre giver dem mulighed for at blive gjort fuldkomne, fordi uden os ville de ikke kunne modtage de nødvendige ordinancer til deres frelse. Det, som kan være sværere at forstå, er, hvordan »vore døde« kan hjælpe os til at blive gjort fuldkomne? Selvom den henvisning kan være en generel henvisning, der betegner de døde for alle, som lever, så kan den også have en mere personlig betydning, der opfordrer os alle til at finde »vore [egne] døde«, fordi det vil hjælpe os til at have fremgang.

At finde forfædre bringer profeten Elias' ånd ind i vores liv og forfiner og styrker os. Jeg ved dette af personlig erfaring. Omfattende genealogi i min familie gør det til en virkelig udfordring at finde forfædre, som man kan udføre tempelordinancer for. For nylig hjalp en ven, som er ekspert i slægtsforskning, mig med at

finde en forfader, der ikke tidligere var blevet fundet. Det er svært for mig at beskrive, hvad jeg følte den dag. Da vi forberedte hendes navn til templet, blev jeg overvældet. Det virkede som om, hun havde ventet i meget lang tid. Jeg kunne mærke Åndens forfinende påvirkning. Lige som dem, der lyttede til kong Benjamin, virkede mit hjerte til at forandre sig.³ Jeg ønskede at blive en bedre person. Jeg ønskede at være trofast, så jeg en dag kan se hende og takke hende for at røre mig.

At finde vores forfædre styrker os også, fordi, når vi studerer deres liv, ser vi lektier, der kan anvendes i vores liv. I vinteren 1847 var Russel King Homer blandt de forarmede hellige i Winter Quarters, der forberedte sig på at tage med Brigham Young til Utah senere det år. Tre dage, før de skulle af sted, kom ældste Heber C. Kimball, et medlem af De Tolv Apostles Kvorum, hen til Russel og bad ham om at ofre sig. Russel skulle blive tilbage og blev bedt om at donere sin vogn, sit spand og sine forsyninger, så andre kunne tage hans plads.⁴

Det må have været udfordrende for Russel at se andre tage hans ting og tage af sted. Men i stedet for at kæmpe imod eller føle sig krænket gik han blot videre og stolede på, at alt

ville blive godt. I løbet af de næste par år hjalp han tusindvis af hellige med de sidste forberedelser til at krydse over sletterne til Utah. Endelig i 1859 foretog han sin sidste rejse og førte et håndkærrekompagni vestpå, hvor han slog sig ned med sin familie og levede resten af sine dage.⁵

Når livet skuffer mig eller kræver, at jeg gør noget, der er udfordrende, husker jeg min tipoldefar Russel King. I stedet for at kæmpe imod eller føle mig krænket over de udfordringer, der kommer min vej, kan jeg gå fremad, ligesom han gjorde, og stole på, at alt vil blive godt. På en meget virkelig måde kan hans oplevelser og lektier hjælpe mig med at forbedre mit liv.

Derfor er det forståeligt, at profeten Joseph reflekterede over denne grundlæggende læresætning. At finde »vore døde« er afgørende for vores frelse, fordi det bringer Ånden ind i vores hjerte og lærer os lektier, der forbedrer vores liv. Denne læresætning er vigtig for os, fordi »de ... kan [ikke] blive gjort fuldkomne uden os – ej heller kan vi blive gjort fuldkomne uden vore døde.« ■

NOTER

1. L&P 128:1.
2. L&P 128:15.
3. Se Mosi 5:2.
4. History of Russel King Homer, William E. Homer, 2015, s. 61.
5. Se LDS.org, Mormon Pioneer Overland Travel.

Ældste
David P. Homer

Seniorspejdertur 2017

Finn Lykkegaard, redaktør

En beslutning

Engang i vinter overvejede nogle af de aldersmæssigt berørte brødre i de provinsielle enheder i Vestsjælland og på »Sydhavsøerne« at gentage sidste års seniorspejdertur og tidspunktet blev fastsat til den 3.-4. marts og stedet som sidste år, nemlig Liagården i Söderåsen.

Deltagere og rejseveje

Fra Slagelse kørte en enkelt bil med kvorumspræsidenten, menighedssekretæren og assistenten gennem Sjælland over Øresundsbroen og via diverse svenske småveje frem til Serpentinervägan, som fører op til det berørte område. Det regnede hele vejen, lige indtil vi nåede den lille parkeringsplads. Så blev det tørvej, hvilket var særdeles passende, da vi skulle vandre med alt vores tross de ca. 800 meter frem til hytten – tak.

En blandet bil startede i Meelse på Falster med Simon og Frederik, samledes Johannes op i Slagelse og derefter Helge og Jan i Charlottenlund inden de tog færgen fra Helsingør og sluttede sig til de øvrige nordfra.

Et værelse med ovn

Den første gruppe var så tidligt fremme, at vi nåede at okkupere det eneste rum i hytten, der var forsynet med en brændeovn. Desværre var det problematisk med brænde, da lejren eneste økse var hovedløs. Nå, men en hurtig tur til den nærmeste ICA løste problemet, så vi fik hurtigt såvel varme som røg – det sidste dog kun indtil også rør og skorsten var varm.

Men der var generel glæde over værelset, da det viste sig, at vi ikke blev de eneste på stedet. En større familiegruppe fra Danmark ankom senere,

men de fleste inklusive en medbragt hund tilbragte natten i telte og bivuak.

Kulinarisk diversitet

Da tidspunktet for indtagelse af aftensmåltidet nærmede sig, oplevede vi en sand diversitet. Ikke alle ville måske kalde det for et kulinarisk øjeblik, men under sådanne forhold bør man ikke være tilbageholden med lovprisninger. Der blev spist pølser og lignende, men også helstegt hovedløs laks på grill samt jægergryde med alskens gode sager, hvorefter vi aftenen igen til diverse spilleri nød såvel chokolade som chips og hjemmebagt kage, inden vi gik til ro.

Et par af gruppen – Jan og Leo (!) – tilbragte natten i det udendørs shelter, medens vi andre nød den varme stue og hinandens snorken.

En dejlig morgen/formiddag

Efter en for de fleste god, men for kort nattesøvn nød en del af os morgenmad med æg, bacon, pølser, bønner, tomater samt kakao og med jordbær til dessert. Vi havde en åndelig tanke og for nogle lidt afslapning, medens andre – Helge og Jan – drog på fodtur, inden vi alle mødtes til en kort afslutning på toppen af Kopparhatten.

Herefter tog vi afsked, mens de to unge – Frederik og Johannes – der snart agter sig på mission, lovede at vende tilbage efter missionen til en ny seniorspejdertur. Herligt at vi andre ikke skræmte dem.

Vi ser frem til næste år. ■

Seniørerne ved shelteret

Satellitkonference, marts 2017

Bror Helge Nørrung, Nykøbing Gren

Indlæg til Nykøbing grens avis, afsendt 23. marts 2017

Stavskonferencen søndag den 5. marts 2017 var for hele Nordeuropa.

Før satellitudsendelsen

Inden vi gik på satellit, talte de enkelte stavspræsidenter til deres stavsmedlemmer, der var samlet flere steder – for Københavns vedkommende dels på Maglegårds Alle, dels i Slagelse.

Præsident Erik Bernskov talte om at tage til templet, ligesom Josef og Maria fordom og ligesom danske familier var taget til

Schweiz og til Stockholm. Selvom templet nu er så tæt på, er det vigtig med en plan for at nå det: Afsæt en dag om ugen, måneden eller hvad der passer den enkelte.

Satellit fra Salt Lake City til alle

Fra Salt Lake City talte derefter ældste Whitney Clayton om, at lykke kommer indefra; de helliges glæde kommer af god anvendelse af tid og talenter. Derefter kom søster Linda S. Reeves med en opfordring til at lave vores egen liste »Jeg ved, fordi ...« om de enkelte årsager til vores vidnesbyrd. Ældste Timothy J. Dyches talte om at

indbyde andre til at komme til Kristus og sagde bl.a.: »De udholdne ser fiasko som et gunstigt feedback.«

Ældste M. Russell Ballards budskab

Ældste M. Russell Ballard sammenlignede sine ord til de hellige i Nordeuropa med Paulus' breve til menighederne. Han advarede mod åndelige farer, herunder medlemmer, der forvender Herrens vej: »Bevar det livgivende vand via gode vaner som bøn, studium, komme i kirken, støt lederne, gør gode gerninger.« Han bad os også om at være beredte til at besvare oprigtige spørgsmål. Endelig advarede han mod skødesløshed omkring overværelse af stavs- og generalkonferencer. ■

NAVNE NYT

Det nye tempelpræsidentpar

Finn Lykkegaard, redaktør

Familiemæssigt overblik og kirketilknytning

Præsident Ingvar Olsson, der i dag er 68 år gammel, mødte Kirken som 20-årig i Göteborg, hvor han da boede. Søster Barbro Olsson er 65 år gammel og har været medlem af Kirken, siden hun var 8 år, hvor hendes forældre mødte missionærerne – også i Göteborg.

Efter 4 års ægteskab færdiggjorde pr. Olsson sin læreruddannelse, hvorefter de sammen med deres 3 børn flyttede til Habo og tilhørte Jönköpings

Menighed. Her kom yderligere to børn til inden familien flyttede ind til Jönköping, hvor der kom yderligere 6 børn til. Her voksede børnene op.

Kaldelser i kirken

Efter 20 år i Jönköping, hvorunder præsident Olsson havde tjent som biskop, høringsmedlem, stavspræsident og regionalrepræsentant, følte de begge stærkt, at Herren ønskede, at de flyttede, men de vidste ikke hvorhen. Efter bøn og faste følte de, at præsident Olsson skulle søge stilling

i Stockholm, hvor han fik arbejde som rektor på en højere uddannelsesinstitution i Nacka. Her tjente han som rådgiver dels i biskoprådet, dels i stavspræsidentskabet.

Efter 7 år blev han bedt om at søge stillingen som tempelskriver ved templet i Stockholm, hvor han arbejdede i 13 år indtil sin pensionering. I den periode tjente han sammen med sin hustru indenfor slægtshistorie og som stavens specialister for UV, ligesom præsident Olsson i 5 år tjente som områdehalvfjerdser i Europa med særligt ansvar for Danmark og Sverige.

Str. Olsson har tjent som såvel rådgiver som præsident i Hjælpeforeningen og Unge Piger i menigheden samt

Præsident og søster Olsson

i Primary i såvel menighed som stav. Hun har også tjent som tempeltjener og koordinator.

Det meste af tiden, hvor de boede i Stokholm, arbejdede hun som sygeplejerske på et sundhedscenter.

Familien

Familien består af præsident og søster Olsson og deres 11 børn og deres familier. Der er 6 drenge og 5 piger. Hertil kommer deres fantastiske svigerdøtre og -sønner samt 20 børnebørn. Præsident og søster Olsson har altid haft som målsætning at holde familien samlet og nær på dem, så de har søgt muligheder for at samles så tit som muligt og skabe fælles traditioner. De kom således ofte sammen om søndagen efter kirke og spiste sammen, ligesom de fejrer fødselsdage, påske, midsommer og jul sammen. De har forsøgt at undervise børnene i, at deres søskende er deres bedste venner og fryder sig over at se frugten af dette i

sammenholdet og kærligheden i familien. De glæder sig over at se børnene udvikle sig gennem kaldelser i Kirken, deres arbejde og på andre områder.

Arbejdet i Danmark og i templet

Præsident og søster Olsson føler sig virkelig velkomne blandt medlemmer i Danmark og finder, at mange af de venskabsbånd, som de tidligere har knyttet, stadig er stærke og levende og klar til at blive videreudviklet.

Også ny i templet

Finn Lykkegaard, redaktør

Førsterådgiver

Den nye 1. rådgiver, præsident Ole Ravn-Petersen, er 63 år og fra Aarhus Menighed. Han blev døbt som 16-årig i kirken på Priorvej 12 i 1970.

I de år, hvor de boede i Stockholm tæt på templet, lærte de at elske templet, og nu, hvor de er i Danmark og i templet stort set hver eneste dag, er forståelsen for templets betydning for os medlemmer blevet dybere. Deres eneste ønske og hensigt med at være her er, at templet skal være til velsignelse for medlemmerne i Danmark og Malmø Stav.

Præsident og søster Olsson bærer vidnesbyrd om templet vidunderlige indflydelse og ønsker, at flere får mulighed for at opleve, erfare og føle det. I dagens samfund med øget moralsk forfald er templet den kraftkilde, vi alle behøver for at helligholde vore pagter og vende vores hjerte til Herren.

Alles tempel

Præsident og søster Olsson ønsker, at alle skal føle, at templet er *deres* tempel. De ønsker at skabe et kærlighedsfyldt miljø så tæt på det miljø, vor himmelske Fader ville skabe, hvis han var her. ■

Han er vokset op i Kirken, hans mor var medlem, da han blev født.

Præsident Ravn-Petersen tjente på mission i Danmark, hvor hans første dåb var at døbe sin far. Han har arbejdet i 34 år hos TDC.

Tjeneste i kirken

Præsident Ravn-Petersen har tjent som biskop, rådgiver til 4 biskopper, medlem af højrådet, menighedssekretær, stavssekretær, rådgiver i ældster-nes kvorum, grenssekretær, rådgiver i grenspræsidentskabet og højpræs-ter-nes gruppelider.

Præsident og søster Ravn-Petersen blev viet i templet i Schweiz i 1978 og har 2 sønner Nikolai og Kristian, som begge har været på mission i Utah.

Søster Ravn-Petersen

Søster Lise Ravn-Petersen er 67 år og fra Aarhus Menighed. Hun blev døbt i 1973 i Aarhus.

Hun har arbejdet som laboratorie-tek- niker på Kemisk Institut på Aarhus Universitet i 41 år.

Hun har tjent som rådgiver i distriktets og stavens Hjælpeforening,

hjelpeforenings- og primarypræsi- dent, rådgiver i Hjælpeforeningen, rådgiver Primary og rådgiver i UP.

Templets betydning

Templet har altid betydet meget for præsident og søster Ravn-Petersen, så det var naturligt at tage Nikolai og Kristian med til templet Stockholm i kort tid efter deres 12-års fødselsdag.

Templet er et specielt sted at være. Det at kunne komme nærmere på sine afdøde familiemedlemmer og vide, at de har det godt, og de måske har antaget evangeliet på den anden side, er dejligt at føle og vide.

Præsident og søster Ravn-Petersens ønsker for deres fremtidige virke i templet, at mange må kunne finde glæde ved at besøge templet og ofte vende tilbage, så de kan mærke Herrens nærhed. ■

Og så til 2. rådgiveren i templet

Finn Lykkegaard, redaktør

Også fra Sverige

Den nye 2. rådgiver, præsident Jörgen Svensson (Lars Jörgen Alvar Svensson), er 66 år, født i Kristian- stad og hele sit liv bosat i Skåne, siden 1998 i Helsingborg. Han blev døbt i Helsingborg i 1987. Præsident Svensson er uddannet kemiingeniør og arbejdede indenfor kemisektoren i sine unge dage, men blev senere aktiv i fagbevægelsen og ansat i SIF- unionen, men har været pensioneret siden 2015.

Omvendelse og ægteskab – eller omvendt

I forbindelse med sit arbejde og firmasport (badminton) mødte han Viveka og i forbindelse med en fest, hvor de dansede sammen, kom de til at tale om Bibelen (som præsident Svensson siger: Underligt emne at tale om, mens man danser eller hvad). Hun var netop blevet medlem af Kir- ken. De fortsatte med at se hinanden, og han traf missionærerne. Præsident Svensson havde mange spørgsmål og sled mange missionærer op.

Præsident og søster Svensson blev gift i 1985, hvor han fortsat ikke var medlem, men gik med i kirke i Hel- sington og fik mange venner.

Præsident og søster Ravn-Petersen

Præsident og søster Svensson

Efter en rejse til Kina, hvor de besøgte kirken i Hongkong – der nu er et tempel – mødte han søstermissionærer og tingene ændrede sig. Der var stadig mange ubesvarede spørgsmål, men efter faste og bøn besluttede han sig til at blive døbt den 4. december 1987. Han fandt ud af, at hele grenen havde bedt og fastet for ham.

I 1988 fik præsident Svensson sin begavelse og de blev beseglet i templet. Mindre end en måned senere blev deres første datter født i pagten. Præsident og søster Svensson har 3 piger, ligesom han fra et tidligere ægteskab har 3 drenge.

Tjeneste i kirken

Præsident Svensson har tjent som lærer i Primary, rådgiver og præsident i Unge Mænd, assistent til højpræsternes gruppeleder, missionsleder, seminarlærer, grenspræsident, biskop (første biskop i Helsingborg

Menighed), medlem af distriktsrådet og sekretær samt senest som rådgiver til biskoppen i Helsingborg, hvor han tjente, da de blev kaldet til templet.

Han tjente en kort periode som tempeltjener i Stockholm, senere som tempeltjener i København siden 2004 og koordinator siden 2014 og tjener nu ved siden af templet som lærer i en tempelforberedelsesklasse.

En særlig slægtshistorisk oplevelse

Præsident Svenssons far var ikke medlem af Kirken. Han døde i 2006, men kort forinden havde de talt en del om præsident Svenssons tro. Hans far bad ham bede for sig. Nogle få måneder efter faderens begravelse havde præsident Svensson lejlighed til at besøge templet i Stokholm sammen med sin hjemmelærerkammerat, der skulle på mission. Under besøget sad præsident Svensson en stund i det

celestiale værelse og tænkte på sin far, da han pludselig følte og forstod, hvordan han blev undervist i ånderverdenen. Det var så tydeligt at han endog vidste, hvem der underviste faderen. Han havde ondt af den søster ved døren, der hele tiden måtte forsyne ham med papirlommetørklæder. Men det var en vidunderlig oplevelse året efter at udføre ordinancerne for ham i templet i København.

Tanker om templet

For nylig mødte præsident Svensson en familie, der kom ned fra beseglingsværelset. Mand og hustru klædt i hvidt og med en lille 9 måneder gammel dreng i armene. Det er det, templet handler om – at forene familier for evigt og åbne døren tilbage til vore himmelske forældre.

Præsident Svensson har forfædre, der mistede deres børn som spæde, af og til flere efter hinanden. Han er historisk interesseret og ved, hvordan forældre i desperation ved nat-tid begravede deres døde, udøbte spædbørn indenfor kirkegårdsmuren, fordi den tids præster underviste i, at udøbte børn kom i helvede og ikke måtte begraves i indviet jord.

Hvilken glæde, når disse forældre i beseglingsværelser atter forenes med deres børn.

Templet er vejen til Gud. Det er der, vi henter styrke mod det onde. Hver gang vi besøger templet, bliver vi lidt bedre mennesker. Det er virkelig Guds hus. ■

Og hvem kan man ellers møde i templet

Finn Lykkegaard, redaktør

Andre herlige mennesker, der møder en

Templet er ofte et travlt sted, og der er meget, der skal passes.

Til at varetage en lang række ting er der som hjælp kaldet en tempelskriver. Det er bror Jesper Paulsen, der jo i øvrigt tjener som 2. rådgiver i stavspræsidentskabet i København. Han har sit eget kontor, så ham støder man ikke så tit bare på.

Men på kontoret sidder en række frivillige hjælpere, der tager mod telefon – og mailtilmeldinger, hjælper ved skranken og meget andet.

Der er hele tre, nemlig søster Mette Paulsen fra Gladsaxe 2. Menighed, bror Finn Gram fra Gladsaxe 1. Menighed og bror John Thomsen fra Allerød Menighed.

De er altid parat til med et smil at hjælpe og vejlede. ■

MISSIONÆRER

Nyligt udsendte missionærer

Af Finn Lykkegaard, redaktør

Fra Danmark er følgende medlemmer kaldet til at tjene en mission:

Ældste Johannes Grand Hansen
fra Slagelse Menighed
Alpine German-speaking Mission
April 2017 til april 2019 ■

Ældste Johannes Grand Hansen,
Slagelse Menighed

FOR DE YNGRE: MIT YNDLINGSSKRIFTSTED

Mit yndlingsskriftsted

Søster Signe Steffensen, 19 år, Aalborg Menighed

Moroni, kap. 8, vers 16: »Fuldkommen kærlighed driver frygten ud.«

Kan drive frygten ud

Jeg er så taknemmelig for skrifterne, og for at vi har fået en platform, hvor vor himmelske Fader kan undervise og belære os. Efter at have afsluttet gymnasiet havde jeg mange bekymringer for fremtiden og frygtede nærmest alle de næste skridt, jeg skulle tage.

Jeg blev gennem en tale fra Liahona dirigeret videre til Moroni, hvor jeg fandt lige præcis de ord, som jeg så desperat havde søgt for at kunne finde fred med mine bekymringer. Derfor er det mit yndlingsskriftsted.

Jeg har så stærkt et vidnesbyrd om, at hvis vi elsker og stoler på vor himmelske Fader, vil han drive vores frygt ud og hjælpe os til at finde trøst i hans evige evangelium og gennem hans elskede Søns forsoning. ■

Søster Signe Steffensen,
Aalborg Menighed

FORRÅDSTIP

Bered alt, hvad der behøves

Søster Lise Ravn-Petersen Aarhus Menighed/Templet i København

For et stykke tid siden blev jeg bedt om at skrive et indlæg om hjemmeforråd ud fra en pjece med titlen »Bered alt, hvad der behøves«.

Svært at overskue

Min første tanke var: »Åh nej,« da det ikke er min store kæphest, fordi jeg synes, det er svært at overskue alle de kilo af de 4 grundelementer, der skal samles, opbevares og samtidig bruge dem i dagligdagen. Vi har af og til måtte smide forråd ud, som var blevet for gammelt, så det kunne gå selv, eller fordi mus havde gnavet hul i tørmælksposerne.

»Nyt« program fra 2007

Jeg fik pjecen hjem til menigheden for at undervise i forråd ud fra den til den 1. søndag i måneden.

Jeg blev forbavset over pjecens indhold af tekst, da jeg ikke havde set den før, selvom den var kommet i 2007.

Jeg blev glædelig overrasket, da den gør forrådsprogrammet lettere tilgængeligt for alle, idet det handler om den enkeltes behov til 1 uge, 2 uger, 3 uger op til 3 måneder og på længere sigt.

Fundamentalt forråd

Overskriften hedder »det fundamentale hjemmeforråd« bestående af 4 hovedpunkter:

3 måneders forråd bygget op lidt ad gangen drikkevand, økonomisk reserve, forråd på længere sigt.

Efter at jeg har læst pjecen, er jeg blevet klar til at udvide mit forråd yderligere, fordi det består af ting, som vi bruger i dagligdagen. Jeg ved, at jeg får det brugt, før det bliver dårligt, og musene ikke kommer før mig.

Vær beredt

Jeg tror, vi alle har haft økonomiske trange tider, hvor vi har haft brug for vores forråd og måske endda tænkt, hvis vi bare havde lyttet mere intenst til profetens ord om forråd, så ville vi bedre have kunne klare udfordringerne.

Skriv til lokalsiderne

Artikler til lokalsiderne »Rundt om Danmark« er altid velkomne.

Skriv venligst tydelig afsender, samt hvilket af lokalsidernes områder du skriver til.

Nyhedsartikler bør indsendes senest 2 uger efter hændelsen, da der går

ca. 3 mdr. før artiklen trykkes. Indsend venligst mellem ca. 75-760 ord.

Redaktionen forbeholder sig ret til at redigere og afkorte artiklerne. Offentliggørelsen af tekster og fotografier afhænger af deres relevans, kvalitet og den tilgængelige plads.

Redaktør Finn Lykkegaard
E-mail: LiahonaDK@gmail.com ■

